

Recenzja

Osiągnięcia naukowego w postaci monotematycznego cyklu publikacji, dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego
Pana dr. n. med. Marcina Straburzyńskiego
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Recenzję wykonano w odpowiedzi na pismo z dnia 19.05.2025 Pani Profesor UWM Ewy Lepiarczyk, Sekretarza komisji habilitacyjnej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

1. Informacja o kandydacie:

Dr Marcin Straburzyński jest doświadczonym lekarzem, specjalistą medycyny rodzinnej, posiadającym również interdyscyplinarne wykształcenie i doświadczenie w zakresie leczenia bólów głowy. Dyplom lekarza uzyskał w 2003 roku na II Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie. W 2010 roku obronił z wyróżnieniem pracę doktorską pt. „Uszkodzenia strukturalne górnych dróg oddechowych a dysfunkcja zmysłu węchu w ziarniniakowatości Wegenera – implikacje kliniczne i terapeutyczne”, uzyskując stopień doktora nauk medycznych na I Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (promotor: dr hab. n. med. Katarzyna Życińska).

W 2011 roku zdobył tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej. W dalszym ciągu rozwijał swoje kompetencje, czego wyrazem było uzyskanie w 2018 roku tytułu *Master in Headache Disorders* na Uniwersytecie Rzymskim Sapienza, jednej z wiodących uczelni medycznych w Europie w zakresie badań nad bólami głowy.

Od października 2022 do czerwca 2024 roku dr Straburzyński pełnił funkcję asystenta w Katedrze Medycyny Rodzinnej i Chorób Zakaźnych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Od czerwca 2024 roku kontynuuje swoją działalność akademicką jako adiunkt w tej samej Katedrze, łącząc pracę naukową i dydaktyczną z praktyką kliniczną. Jego zainteresowania zawodowe koncentrują się na kompleksowej opiece nad pacjentem w ramach podstawowej opieki zdrowotnej, a także na diagnostyce i leczeniu zespołów bólowych, ze szczególnym uwzględnieniem pierwotnych bólów głowy

2. Ocena cyklu publikacji stanowiących podstawę do ubiegania się o tytuł naukowy doktora habilitowanego.

Habilitant do oceny osiągnięcia naukowego przedstawił cykl 3 prac oryginalnych i 2 prac poglądowych powiązanych tematycznie, opatrzonych wspólnym tytułem: „Ocena przydatności diagnostycznej fenotypów bólu głowy i twarzy w przebiegu ostrych zapaleń błony śluzowej nosa i zatok przynosowych oraz migreny”

Punktacja tych 5 publikacji wynosi łącznie IF=16.7, MNiSW= 580.

Cykl publikacji obejmuje prace:

1. Straburzyński M., Gryglas-Dworak A., Nowaczewska M., Brożek-Mądry E., Martelletti P. Etiology of 'Sinus Headache'-Moving the Focus from Rhinology to Neurology. A Systematic Review. „Brain Sci.” 2021 Sty. 9;11(1):79. doi: 10.3390/brainsci11010079. IF 3.3; MNiSW 100.
2. Straburzyński M., Nowaczewska M., Czapinska-Ciepiela E.K., Gryglas-Dworak A., Budrewicz S., Waliszewska-Prosół M. Sinonasal symptoms in migraine without aura:

results from the cross-sectional 'Migraine in Poland' study. „Front. Neurol.” 14:1321261. 2023. doi: 10.3389/fneur.2023.1321261. IF 2.7; MNiSW 100.

3. Straburzyński M., Nowaczewska M., Budrewicz S., Waliszewska-Prosół M. COVID-19-related headache and sinonasal inflammation: A longitudinal study analysing the role of acute rhinosinusitis and ICHD-3 classification difficulties in SARS-CoV-2 infection. „Cephalalgia”. Wrz. 2021. doi:10.1177/03331024211040753. IF 4.9; MNiSW 100.
4. Straburzyński M., Kuca-Warnawin E., Waliszewska-Prosół M. COVID-19-related headache and innate immune response - a narrative review. „Neurol Neurochir Pol.” 2022 Cze. 27. doi:10.5603/PJNNS.a2022.0049. IF 2.9; MNiSW 140.
5. Straburzyński M., Waliszewska-Prosół M. Comparison of headache and facial pain prevalence and phenotype in upper respiratory tract infections of differing origins - a cross-sectional study. „Neurol Neurochir Pol.” 2024 Gru. 9. doi: 10.5603/pjnns.103063. IF 2.9; MNiSW 140

Na uwagę zasługuje fakt, iż we wszystkich publikacjach dr n med. Marcin Straburzyński jest pierwszym autorem. Rola kandydata w powstaniu prac polegała na: stworzeniu koncepcji projektu i hipotezy badawczej, zaplanowaniu badań, zebraniu oraz analizie danych klinicznych, stworzeniu bazy danych, przeglądzie piśmiennictwa, napisaniu manuskryptów i przygotowaniu manuskryptów do druku, polemice z recenzentami, zapewnieniu integralności projektów.

Wszystkie publikacje ukazały się w czasopismach o wysokim, w przypadku nauk medycznych, wskaźniku oddziaływania. Jest to jednorodny, zwarty tematycznie cykl prac, świadczący o dojrzałości klinicznej i naukowej autora.

Publikacja nr 1

W systematycznym przeglądzie opublikowanym w czasopiśmie „Brain Sciences” autorzy analizują problem tzw. „ból głowy zatokowego” (sinus headache) – jednostki często mylonej z innymi typami bólów głowy, w szczególności z migreną i napięciowym bólem głowy. W artykule postawiono tezę, że wiele przypadków diagnozowanych jako ból zatokowy ma w rzeczywistości neurologiczne, a nie laryngologiczne podłoże.

Na podstawie analizy dostępnych badań naukowych autorzy wykazują, że w znacznej liczbie przypadków u pacjentów zgłaszających ból w okolicy twarzy i zatok nie stwierdza się żadnych uchwytynych zmian zapalnych w zatokach przynosowych. W zamian, objawy te odpowiadają kryteriom diagnostycznym migreny lub napięciowego bólu głowy. Klasyfikacje Międzynarodowego Towarzystwa Bólów Głowy (IHS) oraz dokładny wywiad kliniczny okazują się kluczowe w różnicowaniu tych stanów.

Publikacja podkreśla również istotną rolę błędnej diagnozy – pacjenci z migreną często przez wiele lat leczeni są z powodu rzekomych problemów zatokowych, co opóźnia wdrożenie skutecznej terapii neurologicznej. Autorzy apelują o zwiększenie świadomości wśród lekarzy rodzinnych, otorynolaryngologów i neurologów oraz o zacieśnienie współpracy między tymi specjalistami. Proponują także przesunięcie punktu ciężkości diagnostyki „ból zatokowego” z obszaru laryngologii na neurologię.

Praca ta wnosi istotny wkład w uporządkowanie wiedzy na temat tzw. sinus headache i może przyczynić się do poprawy trafności diagnostycznej oraz skuteczności leczenia pacjentów z przewlekłym bólem głowy.

Publikacja nr 2

4

W publikacji przedstawiono wyniki ogólnopolskiego, przekrojowego badania „Migrena w Polsce”, koncentrującego się na występowaniu objawów ze strony nosa i zatok (tzw. sinonasal symptoms) u pacjentów cierpiących na migrenę bez aury. Autorzy zwracają uwagę na częste nakładanie się objawów migrenowych z symptomami typowymi dla chorób zatok przynosowych, co może prowadzić do błędnej diagnozy i niewłaściwego leczenia. Analizie poddano dane ponad 3 tysięcy osób z migreną bez aury, z których znaczna część zgłaszała objawy takie jak zatkanie nosa, wyciek z nosa, uczucie rozpierania w obrębie zatok czy łzawienie oczu. Objawy te, choć typowe dla infekcji lub zapalenia zatok, okazywały się częstym elementem napadu migrenowego. Wyniki badania wskazują, że aż u 74% respondentów z migreną występowały objawy sinonasalne, przy czym najczęściej towarzyszyły im również inne typowe cechy migreny – pulsujący ból, fotofobia, fonofobia czy nudności.

Autorzy podkreślają, że występowanie takich objawów nie powinno automatycznie kierować rozpoznania w stronę schorzeń laryngologicznych. Brak korelacji z wykrywalnymi zmianami zapalnymi w obrębie zatok wskazuje raczej na neurogenne pochodzenie tych dolegliwości. Publikacja stanowi ważny głos w debacie nad diagnostyką migreny i jej różnicowaniem z rzekomymi „bólami zatokowymi”. Autorzy apelują o większą czujność diagnostyczną, zwłaszcza w podstawowej opiece zdrowotnej, oraz o uwzględnianie sinonasalnych objawów jako potencjalnego składnika obrazu klinicznego migreny. Wyniki badania mogą przyczynić się do szybszego rozpoznawania migreny i bardziej adekwatnego leczenia pacjentów z przewlekłymi bólami głowy.

Publikacja nr 3

W opublikowanym na łamach czasopisma „Cephalalgia” badaniu autorzy analizują charakter i mechanizmy bólów głowy związanych z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, ze szczególnym uwzględnieniem roli towarzyszącego zapalenia błony śluzowej nosa i zatok przynosowych (acute rhinosinusitis). Celem pracy było również zbadanie, na ile klasyfikacja Międzynarodowego Towarzystwa Bólów Głowy (ICHD-3) odpowiada rzeczywistemu obrazowi klinicznemu bólów głowy w przebiegu COVID-19.

W badaniu wzięło udział 130 pacjentów z objawowym COVID-19, u których regularnie monitorowano obecność i charakter bólu głowy oraz objawy ze strony nosa i zatok przez okres sześciu tygodni. Aż 72% pacjentów doświadczyło bólu głowy w przebiegu zakażenia, a u znacznej części z nich pojawiały się także objawy zapalenia zatok, takie jak uczucie zatkania nosa, wyciek wydzieliny i ból twarzy. Jednak badania obrazowe oraz dane kliniczne wskazywały, że objawy te często nie spełniały kryteriów ostrego zapalenia zatok, a raczej były elementem odpowiedzi zapalnej w obrębie układu nerwowego i błon śluzowych.

Autorzy zwracają uwagę, że znaczna część bólów głowy związanych z COVID-19 nie mieści się jednoznacznie w istniejących kategoriach klasyfikacyjnych ICHD-3, co stwarza trudności w diagnostyce i opóźnia wdrażanie odpowiedniego leczenia. W szczególności problematyczne jest różnicowanie pomiędzy bólem głowy wtórnym do infekcji wirusowej a migreną czy napięciowym bólem głowy, które mogą się uaktywniać lub zaostrzać w przebiegu COVID-19. Publikacja podkreśla potrzebę aktualizacji kryteriów klasyfikacyjnych bólów głowy w kontekście nowych jednostek chorobowych, takich jak COVID-19. Praca dostarcza istotnych danych klinicznych dla lekarzy rodzinnych, laryngologów i neurologów, wspierając trafniejsze rozpoznawanie i skuteczniejsze leczenie bólów głowy w przebiegu infekcji SARS-CoV-2.

Publikacja nr 4

4

W przeglądowej pracy opublikowanej na łamach „Neurologii i Neurochirurgii Polskiej” autorzy przedstawiają aktualny stan wiedzy na temat mechanizmów powstawania bólu głowy w przebiegu zakażenia SARS-CoV-2, skupiając się na roli wrodzonej odpowiedzi immunologicznej. Ból głowy jest jednym z najczęściej zgłaszanych objawów neurologicznych w COVID-19, jednak jego dokładna etiopatogeneza pozostaje nie do końca poznana. Celem publikacji było zebranie i omówienie danych naukowych łączących aktywację układu odpornościowego z manifestacjami bólowymi w obrębie głowy.

Autorzy analizują udział cytokin prozapalnych (m.in. IL-6, IL-1 β , TNF- α), interferonów oraz aktywności komórek mikrogleju i astrocytów w rozwoju bólu głowy. Opisują także znaczenie tak zwanej „burzy cytokinowej” i mechanizmów neurozapalnych prowadzących do uwrażliwienia struktur bólowych w obrębie ośrodkowego układu nerwowego. Wskazują, że u niektórych pacjentów ból głowy może być pierwszym, a nawet jedynym objawem COVID-19, a jego obecność może świadczyć o nasilonej reakcji immunologicznej.

W przeglądzie podkreślono również, że ból głowy w przebiegu COVID-19 może mieć charakter zarówno pierwotny (np. migrenopodobny), jak i wtórny – wywołany przez zakażenie wirusowe i towarzyszące mu mechanizmy zapalne. Publikacja wskazuje także na potrzebę dalszych badań nad rolą genetycznych i środowiskowych czynników wpływających na indywidualną podatność pacjentów na występowanie tego objawu.

Artykuł wnosi istotny wkład w zrozumienie powiązań między układem immunologicznym a bólem głowy w kontekście zakażeń wirusowych i może przyczynić się do opracowania skuteczniejszych strategii terapeutycznych oraz bardziej precyzyjnego różnicowania przyczyn bólu głowy u pacjentów z COVID-19.

Publikacja nr 5

W opublikowanym w grudniu 2024 roku przekrojowym badaniu autorzy porównują częstość występowania oraz charakter bólu głowy i bólu twarzy u pacjentów z infekcjami górnych dróg oddechowych o różnej etiologii – wirusowej (w tym COVID-19), bakteryjnej i niezakaźnej (np. alergicznej). Celem pracy było zidentyfikowanie różnic klinicznych w prezentacji bólowej w zależności od przyczyny infekcji oraz ocena przydatności klasyfikacji Międzynarodowego Towarzystwa Bólów Głowy (ICHD-3) w tym kontekście.

Badaniem objęto ponad 300 pacjentów zgłaszających się do placówek podstawowej opieki zdrowotnej i poradni specjalistycznych z objawami infekcji górnych dróg oddechowych. Uczestnicy zostali podzieleni na grupy w zależności od potwierdzonego lub podejrzanego czynnika etiologicznego. Analizie poddano częstość bólu głowy, jego lokalizację, natężenie, czas trwania, charakter oraz objawy towarzyszące, takie jak zatkanie nosa, gorączka, kaszel czy łzawienie oczu.

Wyniki badania wykazały, że ból głowy i twarzy występuje znacznie częściej w infekcjach wirusowych niż bakteryjnych i ma odmienny fenotyp kliniczny – zwykle jest rozlany, o charakterze pulsującym lub uciskowym, często towarzyszy mu światłowstręt, nudności oraz objawy ogólnoustrojowe. W infekcjach bakteryjnych ból miał częściej charakter miejscowy (np. w obrębie zatok) i był związany z obecnością ropnej wydzieliny. Natomiast w stanach niezakaźnych, takich jak alergiczny nieżyt nosa, ból był rzadszy i mniej nasilony.

Autorzy wskazują, że różnice w obrazie klinicznym mogą ułatwić wstępne różnicowanie przyczyn infekcji i dobrać właściwe postępowanie terapeutyczne. Jednocześnie podkreślają, że klasyfikacja ICHD-3 nie zawsze pozwala precyzyjnie sklasyfikować bóle głowy towarzyszące infekcjom, co sugeruje potrzebę jej uzupełnienia o dodatkowe kryteria uwzględniające tło infekcyjne.

Publikacja dostarcza cennych informacji praktycznych dla lekarzy rodzinnych, internistów i neurologów, wspierając trafniejsze rozpoznanie bólu głowy w codziennej praktyce klinicznej oraz lepsze rozumienie jego mechanizmów w kontekście infekcji dróg oddechowych

Podsumowując, Dr n. med. Marcin Straburzyński koncentruje swoje badania na interdyscyplinarnym podejściu do bólu głowy, szczególnie w kontekście objawów ze strony nosa i zatok. W serii publikacji wykazał, że wiele przypadków tzw. „bólu zatokowego” w rzeczywistości ma podłoże neurologiczne, najczęściej migrenowe, i jest błędnie diagnozowanych jako zapalenie zatok. W badaniu „Migrena w Polsce” potwierdził, że objawy zatokowe są częstym elementem napadu migrenowego, a nie oznaką infekcji.

W swoich pracach dotyczących COVID-19 analizował mechanizmy bólu głowy w przebiegu infekcji, podkreślając rolę odpowiedzi immunologicznej i trudności klasyfikacyjne w ramach obowiązujących kryteriów ICHD-3. Najnowsze badanie przekrojowe z 2024 roku porównuje cechy bólu głowy i twarzy w infekcjach o różnym pochodzeniu, wskazując na ich wartość diagnostyczną.

Dorobek dr Straburzyńskiego wnosi istotny wkład w lepsze zrozumienie patomechanizmów bólu głowy i poprawę trafności diagnostycznej w codziennej praktyce klinicznej.

Cykl 5 publikacji składających się na szczególne osiągnięcie naukowe, stanowiący podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego jest spójny, przemyślany, logiczny, a ponadto ma dużą wartość praktyczną dla lekarzy rodzinnych, neurologów i laryngologów zajmujących się dolegliwościami bólowymi głowy.

3. Ocena pozostałego dorobku naukowego

Dr n. med. Marcin Straburzyński jest autorem i współautorem licznych prac naukowych koncentrujących się na interdyscyplinarnych zagadnieniach z pogranicza neurologii, otorynolaryngologii i medycyny rodzinnej. Jego dorobek, obejmujący sumarycznie 2112 punktów MNiSW i łączny IF 84,185 (w tym 507 punktów i IF 19,1 jako pierwszy/korespondencyjny autor), obejmuje kilka głównych obszarów tematycznych:

1. Objawy infekcji górnych dróg oddechowych i bóle głowy

W cyklu czterech prac stanowiących odrębne osiągnięcie naukowe, dr Straburzyński analizował związki między objawami rynologicznymi a bólami głowy, zwłaszcza w kontekście COVID-19, grypy i przeziębienia. Wykazał m.in., że objawy zatokowe częściej występują w grypie niż w COVID-19, a także u osób po szczepieniu lub przebytej infekcji. W badaniu „Migrena w Polsce” scharakteryzowano także szeroko obraz kliniczny migreny i bólu napięciowego, wskazując na częste współwystępowanie objawów autonomicznych.

2. Ziarniniakowatość z zapaleniem naczyń

We wcześniejszych pracach opublikowanych po uzyskaniu tytułu dr nauk medycznych, dr Straburzyński opisał objawy nosowe u pacjentów z ziarniniakowatością z zapaleniem naczyń, włączając w to upośledzenie węchu w tej grupie chorych.

3. Współwystępowanie migreny z innymi chorobami

W kolejnych publikacjach analizował związki migreny z bezdechem sennym, spożyciem alkoholu, chorobą Hashimoto oraz szumami usznymi. Metaanalizy i badania kliniczne

potwierdziły m.in., że migrena częściej współwystępuje z zaburzeniami lękowymi, depresją czy autoimmunologicznym zapaleniem tarczycy.

4. Metody leczenia migreny

Znacząca część dorobku dotyczyła nowoczesnych terapii migreny – przeciwciał monoklonalnych przeciw CGRP i toksyny botulinowej. W badaniach wieloośrodkowych analizowano skuteczność leczenia w różnych grupach pacjentów, m.in. w zależności od wieku, płci i wzorców odpowiedzi terapeutycznej. Dr Straburzyński był współautorem również przeglądów dotyczących współczesnych metod leczenia migreny oraz ich przyszłości.

5. Wtórne bóle głowy

W metaanalizie prac dotyczących bólu głowy po szczepieniu przeciw COVID-19 wykazano dwukrotny wzrost ryzyka wystąpienia tego objawu. Brał także udział w badaniach nad bólem związanym z zaburzeniami skroniowo-żuchwowymi oraz skutecznością szyn okluzyjnych.

6. Ból twarzy i bóle typu napięciowego

Dr Straburzyński zainicjował i współprowadził badania nad słabo opisywanym dotąd bólem środkowego piętra twarzy (midfacial segment pain) oraz napięciowym bólem głowy. Wyniki wskazują na istnienie fenotypów klinicznych wymagających osobnej klasyfikacji i analizy.

Dorobek naukowy dr Straburzyńskiego cechuje się spójnością tematyczną, interdyscyplinarnością i wysoką wartością aplikacyjną, łączącą praktykę lekarza rodzinnego z wiedzą z neurologii i otorynolaryngologii.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Dr Marcin Straburzyński aktywnie angażuje się w działalność popularyzującą wiedzę medyczną, dydaktykę akademicką oraz szkolenia zawodowe, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki bólów głowy, medycyny rodzinnej i zagadnień interdyscyplinarnych z pogranicza neurologii, otorynolaryngologii i immunologii.

1. Działalność popularyzatorska

Jest twórcą i autorem strony „Nieregularnik Bóle Głowy” na platformie Facebook, która stanowi źródło rzetelnych i aktualnych informacji na temat bólów głowy, opartych na doniesieniach naukowych i klinicznych. Równolegle pełni funkcję redaktora strony Polskiego Towarzystwa Bólów Głowy, aktywnie uczestnicząc w promocji wiedzy neurologicznej w mediach społecznościowych i wśród środowiska medycznego.

2. Działalność dydaktyczna

Od 2021 roku dr Straburzyński prowadzi zajęcia z przedmiotu „Medycyna Rodzinna” dla studentów V i VI roku Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Zajęcia te łączą wiedzę akademicką z praktycznym podejściem klinicznym, uwzględniającym realia polskiej podstawowej opieki zdrowotnej.

3. Autorstwo publikacji edukacyjnych

Dr Straburzyński jest współautorem i redaktorem licznych publikacji książkowych, w tym m.in.:

- redaktorem podręcznika „Bóle głowy – przypadki kliniczne” (Medical Education 2019),
- autorem rozdziałów w pracach zbiorowych dotyczących diagnostyki bólu głowy, zaburzeń węchu i bólów twarzy (Medycyna Praktyczna, Via Medica),
- współautorem rozdziałów w publikacjach z zakresu rynologii, otorynolaryngologii i neurologii praktycznej.

4. Aktywność wykładowa i szkoleniowa

Dr Straburzyński regularnie prowadzi wykłady i warsztaty podczas ogólnopolskich i międzynarodowych konferencji naukowych i edukacyjnych. W latach 2017–2024 występował jako prelegent lub współprowadzący m.in. podczas kongresów medycyny rodzinnej, konferencji bólów głowy, sympozjów interdyscyplinarnych oraz wydarzeń organizowanych przez towarzystwa naukowe (PTBG, PTL, EURIPA, Rhinoforum). Wyróżnia się umiejętnością łączenia wiedzy z różnych dziedzin medycyny, co czyni jego wystąpienia wartościowymi zarówno dla lekarzy specjalistów, jak i lekarzy POZ.

Dr Straburzyński konsekwentnie rozwija swoją aktywność edukacyjną i popularyzatorską, przekładając doświadczenie kliniczne i naukowe na działania wspierające kształcenie studentów, lekarzy oraz informowanie opinii publicznej. Jego działalność stanowi istotny wkład w rozwój świadomości medycznej i poprawę jakości opieki nad pacjentami z bólami głowy i zaburzeniami rynologicznymi.

5. Informacja o wykazaniu się istotną aktywnością naukową realizowaną więcej niż w jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej:

Dr Marcin Straburzyński wykazuje się istotną i wieloaspektową aktywnością naukową o charakterze międzynarodowym, prowadzoną w ramach współpracy z licznymi ośrodkami akademickimi w Polsce i Europie. Jako inicjator i kierownik wielośrodkowego, europejskiego badania przekrojowego poświęconego bólowi środkowego piętra twarzy (*midfacial segment pain*), dr Straburzyński stworzył interdyscyplinarną platformę badawczą łączącą ekspertów z różnych dziedzin medycyny i krajów. Dodatkowo, jako członek międzynarodowego zespołu badawczego w projekcie „Migraine and autoimmune thyroid disease” współpracuje z ośrodkami z Polski, Włoch, Estonii i Hiszpanii w ramach European Headache Federation (EHF).

Jego aktywność obejmuje również udział jako główny badacz w trzech międzynarodowych, randomizowanych badaniach klinicznych III fazy, prowadzonych z udziałem dzieci i młodzieży, których celem jest ocena skuteczności nowoczesnych terapii migreny (rimegepantu oraz erenumabu). Projekty te są realizowane w międzynarodowych konsorcjach badawczych, potwierdzając wysoki poziom zaangażowania dr Straburzyńskiego w badania kliniczne zgodne z najwyższymi standardami EBM.

Dodatkowym dowodem jego międzynarodowej aktywności naukowej jest regularna obecność z doniesieniami konferencyjnymi na najważniejszych zjazdach naukowych – m.in. *European Headache Congress*, *International Headache Congress*, czy *Congress of the European Rhinologic Society*. W ramach tych wydarzeń prezentował wyniki własnych badań

h

oraz współtworzonych projektów, podejmując tematykę m.in. rynogennych i migrenowych bólów głowy, chorób współistniejących i odpowiedzi na leczenie.

W latach 2018–2019 ukończył prestiżowe, podyplomowe studia Master in Headache Medicine na Uniwersytecie Sapienza w Rzymie, realizowane w ramach stypendium przyznanego przez European Headache Federation. Ponadto, aktywnie uczestniczy w recenzowaniu prac naukowych dla międzynarodowych czasopism (41 potwierdzonych recenzji w 15 różnych tytułach), a także pełni funkcję członka rady recenzentów w „Therapeutic Advances in Neurological Disorders”.

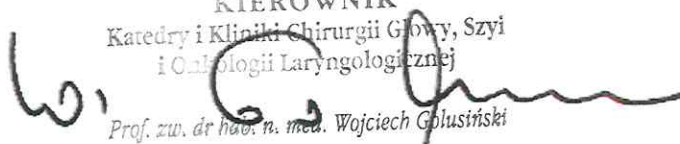
Dr Straburzyński jest również członkiem wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych, w tym Międzynarodowego Towarzystwa Bólów Głowy oraz Polskiego Towarzystwa Bólów Głowy, w którym pełni funkcję członka Sądu Koleżeńskiego. Jego zaangażowanie naukowe, dydaktyczne i organizacyjne stanowi przykład trwałej, międzynarodowej aktywności naukowej realizowanej z udziałem wielu instytucji, ośrodków i środowisk naukowych.

6. Wnioski końcowe:

Analiza dorobku naukowego, aktywności organizacyjnej i popularyzatorskiej Kandydata, jak również ocena szczególnego osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego umożliwia mi stwierdzenie iż osiągnięcie dr n. med. Marcina Straburzyńskiego spełniają kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Upoważnia mnie to do wystąpienia do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medycznej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Poznań, 14.07.2025r.

KIEROWNIK
Katedry i Kliniki Chirurgii Głowy, Szyi
i Onkologii Laryngologicznej

Prof. zw. dr hab. n. med. Wojciech Golusiński